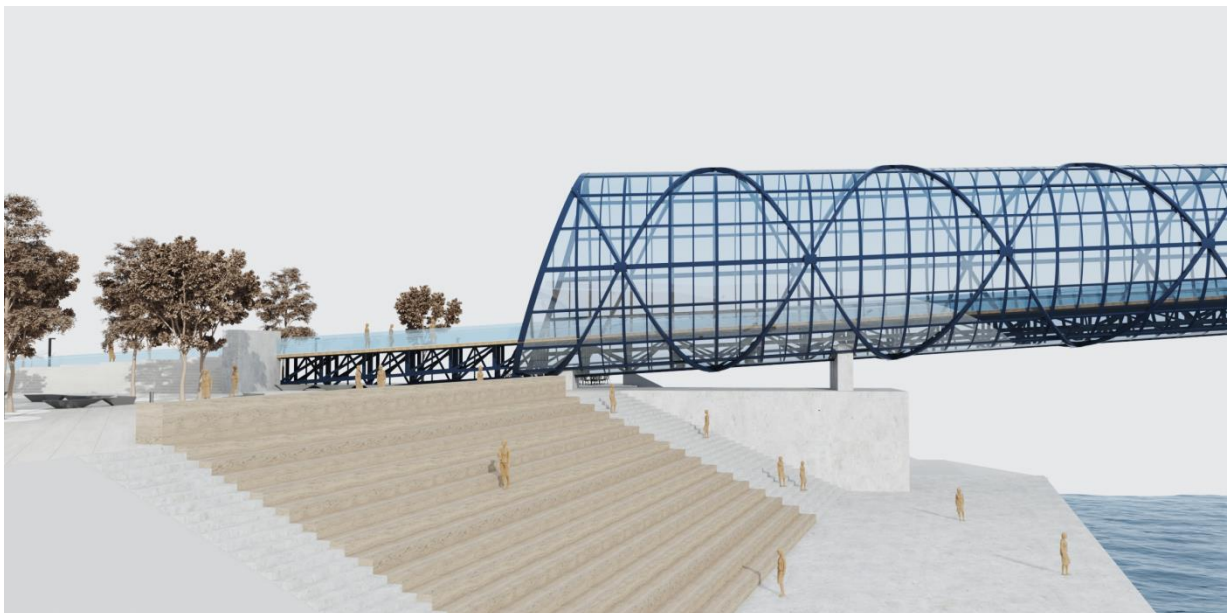

**PĒSČIŪJŪ TILTO PER NERIES UPĒ, NUO VINGIO PARKO IKI LIETUVOS PARODŪ IR
KONGRESŪ CENTRO „LITEXPO“ TERITORIJOS, VILNIUJE, ARCHITEKTŪRINIS
PROJEKTO KONKURSAS**

Projekto devizas „ŽIŪRONAS“

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

URBANISTINIAI SPRENDINIAI

Atsižvelgdami į konkurso rengėjų nurodytus pageidavimus į vieną sistemą sujungti Vilniaus vakarinės ir centrinės dalies vystymui ir plėtojimui svarbius objektus: Naujamiestį, Savanorių prospektą, Vingio parką, Lietuvos parodų ir kongresų centrą „Litexpo“ ir plėtojamą Vilniaus pacentrį dešiniajame Neries krante, siūlome projektuoti tilto vietą ir kryptį nuo Vingio parko tako charakteringo linkio tiesiai link Kazimiero Jelskio gatvės posūkio. Tai, mūsų nuomone, būtų racionalu, funkciškai bei atitiktų numatomų ir esamų teritorijų planavimo pobūdį, todėl specialiai vengėme dirbtinų posūkių.

Sąlygose minėtas poreikis formuoti lauko miesto pacentrį atitinka mūsų požiūrį į šią teritoriją. Manome, kad pėsčiųjų tiltas neturėtų baigtis „laukuose“, o betarpiškai įsiliėtų į mūsų siūlomą viešo gyvenimo prisodrintą miestietiško mastelio erdvę – pėsčiųjų zoną. Tokiu būdu, pėstysis, eidamas nuo Vingio parko link „Litexpo“, perėjęs tiltą iškart patektų į miesto šurmulį. Tam tarnautų projektuojama pėsčiųjų alėja tilto ašyje su perimetriniu užstatymu, kavinukėmis, lauko staliukais, medžių grupėmis ir kitais elementais, būdingais jaukiems Europos miestams ir įgalintų visų amžiaus grupių ir individualių poreikių žmonėms rasti sau vietas, kuriose jiems malonu būti. Sustiprinant ryšį su Nerimi, tilto jungtyje su pėsčiųjų alėja kuriama aikštė su amfiteatru ir krantine bei prieplauka, kuri įsijungti į bendrą Vilniaus laivavimo Nerimi sistemą. Prieš amfiteatrą galėtų būti prišvartuojama pontoninė scena, skirta kameriniams pasirodymams. Žmonės turėtų galimybę vaikštinėti pėsčiųjų alėja, būriuotis aikštėje, sėdėti medžių paunksmėje ant suoliukų prie fontano ar lauko kavinukėse, nuo amfiteatro stebėti upės slėnį arba klausytis kamerinių pasirodymų pontoninėje scenoje. Išilgai alėjos tarp medžių išdėstyti suoliukai leidžia sėdintiems jaustis individualiau, o praeinantiems pėstiesiems, pamačius pažįstamą, prisėsti pokalbiui. Nusileidus į prieplauką, galima stebėti prišvartuotus laivus arba upės tėkmę.

Visi nuolydžiai yra pritaikyti neįgaliesiems, mamoms su vežimėliais, vyresnio amžiaus žmonėms ir t.t.

Siūlomo kvartalo struktūrą sudarytų gatvelių, statmenų Neries upei, sistema. Gatvelių vietos ir kryptys taip pat organiškai jungiamos su esamomis kryptimis.

Palei pėsčiųjų alėją ir aikštę užstatymas perimetrinis. Kitose kvartalo vietose užstatymas gali būti su tarpais, tačiau laikantis vieningos užstatymo linijos. Manome, kad pastatai turėtų būti neilgi, įvairaus aukštingumo, galvojant apie bendrą vizualinį ryšį su upės slėniu ir „Litexpo“ pusėje esančiomis erdvėmis.

Tokia humaniška erdvinė kompozicija labiau priartintų, atlieptų Vilniaus senamiesčio jaukioms erdvėms, kurių trūksta dešiniajame Neries krante.

Projektuojami pėsčiųjų ir dviratininkų takai organiškai jungiami į esamas struktūras.

TILTO IDĖJA IR SPRENDINIAI

Pagrindinė tilto idėja - graški erdvinė stiklo jungtis, kabanti virš miško ir upės, organiškai jungianti parką su miestu. Tiltas projektuojamas be tarpinių atramų vandenyje. Kairiajame upės krante tiltotakio altitudė sutampa su Vingio parko pėsčiųjų tako altitute. Nuo vidurinės atramos tiltotakis žemėja iki projektuojamos pėsčiųjų alėjos altitudės.

Tiltas sukonstruotas iš plieninių erdvinių strypinių ir santvarinių konstrukcijų sistemų, sujungtų į vieną visumą. Tilto konstrukcijos remiasi ant trijų atramų.

Dalinis tilto stiklinimas apsaugo nuo kritulių ir vėjo, bet netrukdo gėrėtis aplinka ir stebėti upės tėkmę. Einantiems nuo pėsčiųjų alėjos link vingio parko ažūriniu stiklo koridoriumi susidarytų jaukios alėjos tęsinio jspūdis.

Neatmetama galimybė vietomis įrengti suoliukus.

Mūsų manymu ažūrinė stiklo ir metalo sistema savo minimalistine ir neagresyvia išraiška turėtų gerai derėti su gamtovaizdžiu.